

KOFTA LÕUNASÖÖGIKS

„Mis on see imelik asi, mida sa sööd?”

Katrina McPheters
(Põhineb tõestisündinud lool)

Lugu leidis aset Ameerika Ühendriikides.

Roy istus laua taha ja avas oma lõunakoti. Tema pere oli äsja kolinud ja see oli tema esimene päev uues koolis. Tema ema oli valmistanud tema Armeenia lemmiktoitu, *kofta*t. Ta ei suutnud oodata, et seda süüa!

Roy rullis lahti *kofta* ümber keeratud vaha-paberi. *Kofta* oli nagu pikk, peenike lihapall. Talle meeldis küpse liha ja vürtside lõhn. Ja selle keskel olev auk muutis selle vilepillisar-naseks. Ta pani selle huultele ja puhus. Siis

hammustas ta suutäie. Maitsev!

„Hei,” ütles poiss teisel pool lauda. „Mis on see imelik asi, mida sa sööd?”

Roy tundis, kuidas ta punastas. „See on minu lõunasöök.”

„See ei näe väga hea välja,” naeris poiss.

Roy ei teadnud, mida öelda. Ta ei teadnud, et siin ei söö keegi teine *kofta*t. Ta ei tahtnud, et nad arvaksid, et ta on imelik! Ta pani oma lõunasöögi ära ja jooksis välja vahetundi pidama.

Pärast kooli leidis Roy ema kaste lahti pakkimas.

„Ma ei taha enam *kofta*t koolis süüa,” ütles Roy.

„Miks?” küsis ema. „See on su lemmik.”

Roy rääkis talle, mis koolis juhtus. „See oli väga piinlik!”

„Mul on kahju, et nii juhtus,” ütles ema. „Enamik inimesi siin ei ole kunagi *kofta*t süüa. Mis oleks, kui me annaksime teistele lastele võimaluse seda proovida?”

„Miks?” küsis Roy. „Nad ei söö seda.”

„Sa ei tea seda, kui sa ei küsi! Ma tean, et uusi sõpru on raske leida. Aga me oleme kõik Jumala lapsed. Mõnikord peame lihtsalt üksteist tundma õppima.”

Roy mõtles järele. Ta ei tahtnud, et tema üle naerdaks. Kuid ta tahtis anda lastele lõunasöögi ajal võimaluse teda paremini tundma õppida. Ja *kofta* oli tõesti maitsev.

Ta noogutas. „Olgu. Teeme seda juurde.”

Järgmisel päeval lõuna ajal hingas Roy sügavalt sisse. Ta istus selle poisi kõrval, kes oli tema üle naernud.

Roy avas oma lõunakoti. „Kas keegi teist tahaks proovida Armeenia toitu?”

Teised lapsed kogunesid nende ümber, kui Roy *kofta* lahti pakkis.

„Ma proovin,” ütles poiss.

„Mina ka,” lisas üks tüdruk. Roy jagas *kofta*t, et kõik saaksid seda proovida. Nad kõik hammustasid tüki.

„See on tõesti hea!” ütles poiss. „Mis selle nimi on?”

„*Kofta*,” vastas Roy.

„Lahe!” Poiss naeratas. „Mina olen John. Tahad vahetunni ajal koos mängida?”

Roy suutis vaid täis suuga noogutada. Tema emal oli õigus – nad kõik olid samuti Jumala lapsed! Ja jagamine aitas tal sõpru leida. ●

VALMISTA ISE KOFTA'T, ET SEDA JAGADA!

Sega kokku **0,5 kg lamba- või veisehakliha**, **1 sibul** (hakitud), **1/4 tassi bulgurnisu või riivsaia**, **2 küüslauguküünt** (hakitud) ja **1 tl köömneid, jahvatatud koriandrit, paprikapulbrit, kaneeli ja soola**. Rulli segu vorstikesteks ja torka igast vorstikesest läbi metallvarras. (Kui kasutad puupulki, siis leota neid kõigepealt 30 minutit vees.) Küpseta 180 °C juures 20 minutit või kuni liha on küps.

